

«ԱՆԱՀԻՏ»Ի ՎԵՐԵՐԵԻՈՒՄԸ

Անահիտի ներկայ միացեալ թիւը, որ լոյս կը տեսնէ Ծրանասայի գերման գրաւման հետեանքով այդ հանդէսի վեց տարի դադարումէն յետոյ, կը բաղկանայ երեք մասէ: Առաջին մասը սպառած էր արդէն 1940/ն, երբ գերման բանակը մտաւ Փարիզ և որոշեցի դադրեցնել Թերթիս հրատարակումը մինչև Գերմանացոց պարտութիւնն ու Ծրանասայի ազատագրումը: Երկրորդ մասին ձեռնարկները ամբողջապէս պատրաստ էին և պիտի կազմէին Անահիտի 1940ի Յուլիս-Նոյեմբեր ամիսներու միացեալ թիւը, եթէ Փարիզի գրաւման ալիքը պատահած չլըլար. առոնք մեծ մասամբ նոյն իսկ շարունակ էին: Թէև Բրոնիկս նուիրումած է դէպքերու եւ դէմքերու որոնք արդէն անցեալին կը պատկանին, ևս պարզ համարեցայ հրատարակել աշխատութիւնը զոր կատարեմ եմ այդ ըջնանի իրադարձութեանց մեկնաբանման համար: Երրորդ մասը կը կազմուի զբաղման կամ բանասիրական էջերէ զոր աշխատակիցներ ինծի դրկած էին արդէն եւ կամ Փարիզի ազատագրում

մէն յետոյ զրկեցին, ինչպէս եւ այն երեք նահատակ հայ գրողներու, Գեղամ Աթմահեանի, Միսաք Մանուչեանի եւ տիկին Լուիզա Ասլանեանի հերոսական դէմքերուն նուիրումած յօդուածէն ու ազատագրումէն յետոյ շարագրուած Բրոնիկս:

Ազատագրումէն անմիջապէս յետոյ որոշած էի եւ կը փախաբէր հրատարակել այս միացեալ թիւը, բայց կը ցաւիմ որ ինչ ինչ դժուարութեանց առջեւ դառնալով՝ չկրցայ աւելի ըստ այդ փախաբէր դժուարում տալ եւ այդ որոշումս դորձադրել:

Այսուհետեւ Անահիտը պիտի հրատարակեմ տարուան մէջ երկու միացեալ թիւի՝ ձեւին սակ: Դնորհակալութեանքս կը յայտնեմ բոլոր այն աշխատակիցներու ու թարեկամներու որ գրական էջեր կամ բանասիրական յօդուածներ փութացին զրկել ինծի, եւ կամ այլ ձեւով ինծի աջակցելով՝ Թերթիս վերեւելումը դիւրացուցին:

Ա. 2.

ՎՐԻՊԱԿ

Ներկայ թիւի էջ 35, Ա. սիւնակ, տող 12,
 Լուսաբերի, ուղղել Լրաբերի.
 Նոյն սիւնակ, տող 16, կը գտնուի, ուղղել
 կը գտնուին: